Nr. 48. 1929.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy. Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34. Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 30 listopada 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

STATUT

dotyczący porządku obrad Rady gminnej w Małej-Dąbrówce.

Na podstawie §§ 6, 106—112 ordynacji wiejskiej z dnia 3. VII. 1891 r. i uchwały Rady gminnej z dnia 17. maja 1929 r. wydaje się dla gminy Mała-Dąbrówka następujący statut miejscowy.

I. Zebranie Rady gminnej i jej czynności.

§ 1.

Posiedzenie Rady gminnej zwołuje Naczelnik gminy względnie jego zastępca piśmiennem zaproszeniem z równoczesnem podaniem przedmiotów obrad. Pomiędzy doręczeniem zaproszenia a posiedzeniem upłynąć muszą dwa pełne dni kalendarzowe z wyjątkiem wypadków nagłych.

§ 2.

Porządek dzienny ustala Naczelnik gminy względnie jego zastępca, wnioski członków Rady gminnej umieszcza się na porządku dziennym, jeżeli wpłynęły przed ustaleniem tegoż porządku i podpisane zostały przynajmniej przez 1/4 członków Rady gminnej. Uchwały członków komisji dot. spraw bieżących podaje się Radzie gminnej na posiedzeniu do wiadomości.

§ 3.

Rada gminna może uchwałą odroczyć niektóre przedmioty porządku dziennego na inne posiedzenie jakoteż zmienić kolejność punktów porządku dziennego.

§ 4.

Członkowie Rady gminnej, którzy z powodu przeszkód nie mogą brać udziału w posiedzeniach, winni o tem przed posiedzeniem donieść Naczelnikowi gminy, który o tem zawiadamia Radę gminną. W razie przeszkód w terminowem doniesieniu, członek Rady obowiązany jest do zapodania przeszkód.

§ 5.

Na każdem posiedzeniu załatwia się w pierwszym rzędzie sprawy porządku dziennego. Wnioski uznane uchwałą Rady gminnej za nagłe, załatwia się dopiero po jego wyczerpaniu.

§ 6.

Posiedzenia Rady gminnej są z ograniczeniem zawartem w § 109 ordynacji wiejskiej, publiczne sprawy personalne urzędników jakoteż sprawy sądowe należą zasadniczo do posiedzeń tajnych.

Względem posiedzeń obrad tajnych, obecni na posiedzeniu obowiązani są do przestrzegania tajemnicy.

Winni zdrady tajemnic ponoszą konsekwencję z § 13 niniejszego statutu.

§ 7.

Żadnemu z członków nie wolno zabierać głosu, dopóki przewodniczącego o udzielenie głosu nie prosił i zezwolenia na to nie otrzymał. Przewodniczącemu przysługuje prawo w każdej chwili zabrać głos.

Co do języka urzędowego miarodajne są postanowienia ustawy z dnia 16. I. 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 5, poz. 34).

§ 8.

Głosowanie odbywa się przez podniesienie rąk. Rozstrzyga absolutna większość głosujących. Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Na wniosek członków Rady może zebranie w szczególnych wypadkach użyć innego sposobu głosowania, jako to kartkami, głosowanie imienne i t. d. Przewodniczący oznajmia wynik każdego głosowania zebranym.

§ 9.

Każdy członek Rady gminnej ma obowiązek stawić się na zebranie punktualnie.

§ 10.

W rozprawach dotyczących spraw i zobowiązań gminy, nie może brać udziału Radny, którego interes prywatny stoi w sprzeczności z interesami gminy.

§ 11.

Uchwały zebrania oraz nazwiska członków obecnych przy powzięciu zapisuje się do osobnej księgi.

Przewodniczącemu przysługuje prawo powierzenia spisania protokółu urzędnikowi gminy.

Protokóły podpisują przewodniczący i przynajmniej dwaj członkowie Rady gminnej, którzy w zebraniu brali udział i mają prawo do głosowania.

Żaden z radnych nie może żądać, by do księgi protokólarnej wpisano inne, odmienne od treści powziętych uchwał oświadczenia.

II. Komisje.

§ 12.

Zgodnie z postanowieniami ordynacji gmin wiejskich z 3. VII. 1891 r. może Rada gminna po myśli art. 5 ordynacji wyborczej z dnia 5. maja 1926 r. uchwalić wybór komisji i to:

1. stałe komisje gminne jako pomocnicze wzgl. kolegjalne organa administracyjne, wybrane na czasokres urzędowania Rady gminnej, do których mogą być wybrani i obywatele, którzy do Rady gminnej nie należą,
2. niestałe komisje gminne, wybrane do zbadania i przygotowania do przyszłych obrad spraw, przekazanych im przez Radę gminną. Okres urzędowania niestałej komisji kończy się po załatwieniu danej sprawy.

Wybrani do komisji niestałej mogą być tylko członkowie Rady gminnej.

Wybór komisyj gminnych odbywa się na zasadzie systemu proporcjonalnego.

W zebraniach komisji przewodniczy Naczelnik gminy lub — jeżeli on sam uzna to za potrzebne — wyznaczony przez niego zastępca.

Komisje działają albo samodzielnie, albo przygotowują wnioski dla Rady gminnej.

III. Przepisy porządkowe.

§ 13.

Członkowie, którzy na posiedzeniach zachowują się niestosownie, uchwałą Rady gminnej ukarani być mogą:

a) w pierwszym wypadku powołaniem do porządku,
b) w drugim wypadku grzywną od 1 do 3.—zł,
c) w powtarzających się zaś wypadkach — w miejsce wymienionej grzywny—wykluczeniem od udziału w posiedzeniach Rady gminnej na czas do jednego roku.

Członkowie, którzy bez uniewinnienia na posiedzeniu nie stawią się, mogą być na wniosek przewodniczącego uchwałą Rady gminnej ukarani od 50 groszy do 1.— zł.

Przeciw takiej uchwale służy radnemu skarga w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w przeciągu 2 tygodni od dnia doręczenia uwiadomienia.

Prawo skargi przysługuje także Naczelnikowi gminy. Grzywna powinna być uiszczona w przeciągu 14 dni — po doręczeniu nakazu zapłaty.

§ 14.

Przewodniczący strzeże porządku w lokalu obrad.

Kto z miejsca przeznaczonego dla publiczności daje oklaski lub znaki pochwał i zadowolenia lub niezadowolenia albo przeciw porządkowi i przyzwoitości zawini, zostaje natychmiast wydalony. W razie powstania niepokoju i przeszkód z grona publiczności może przewodniczący zarządzić natychmiastowe opróżnienie sali obrad.

§ 15.

Każdy członek Rady gminnej otrzymuje na żądanie jeden egzemplarz niniejszego statutu.

IV. Prawomocność.

Niniejszy statut obowiązuje od dnia zatwierdzenia go Przez Wydział Powiatowy w Katowicach.

Mała-Dąbrówka, dnia 17-go maja 1929 r.

Zarząd gminny:

(—) Strużek I. Ławnik (—) Kosma (pieczęć) (—) Nowak II. Ławnik

Niniejszy statut zatwierdza się na podstawie §-u 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. oraz uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 25 września 1929 r.

Katowice, dnia 7 października 1929 r.

Wydział Powiatowy

(pieczęć) (—) Dr. Seidler.

Sm. 903|1/29.

Za zgodność odpisu:

Mała-Dąbrówka, dnia 14 listopada 1929 r.

Naczelnik Gminy:

(—) Kosma.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 9 lipca 1929 r. wydaje się stosownie do § 23 ustępu 1 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 roku (Dz. U. Śl. Nr. 10) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. — Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30—dla gminy Mała-Dąbrówka następujący

STATUT MIEJSCOWY.

§ 1.

Wykonanie i przekształcenie chodników włącznie krawężników, jako też założenie i utrzymanie trotuarów przed gruntami położonemi przy ulicach, czy one są zabudowane czy niezabudowane, następuje przez Zarząd Gminy.

§ 2.

Chwilę rozpoczęcia założenia lub przekształcenia chodników włącznie krawężników i trotuarów, ich szerokość, jak również mający być używany materjał, określa Zarząd Gminy.

§ 3.

Do wydatków związanych z wykonaniem postanowień § 1 przyczyniają się gmina i właściciele gruntów po połowie, stosownie do długości graniczącego z ulicą gruntu, o ile właściciele gruntów do dalszych świadczeń dobrowolnie się nie zobowiążą. Koszta nabycia za potrzebny grunt ponoszą właściciele sami, taksamo koszta ewent. jeszcze potrzebnych poprzez chodnik do rynsztoku prowadzących domowych ścieków odpływowych i i przejazdów.

§ 4.

Przy przekształceniu chodników ewentualnie pozostający stary, mogący być używany materjał przechodzi na własność gminy po cenie oszacowanej lub może być na żądanie odstąpiony właścicielowi gruntu po tej samej cenie. Wartość starego materjału ustali Zarząd Gminy po wysłuchaniu rzeczoznawcy.

§ 5.

Przy nakładaniu na właścicieli gruntu składek, które mają charakter świadczeń gminnych i mogą być ściągane w postępowaniu przymusowo-administracyjnem, mają zastosowanie przepisy § 20 rozporządzenia wykonawczego Wojewody Śląkiego z dnia 7. 6. 24 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 56) do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 14. 4. 24 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 26 r. — Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30.

§ 6.

Niniejszy statut odnosi się także do już porządkowo wykonanych chodników. Postanowienia wydanego pod datą 27 lipca 1928 r. dla tutejszej gminy statutu dot. założenia i zabudowania ulic i placów pozostaną nienaruszone.

§ 7.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Mała-Dąbrówka, dnia 9 lipca 1929 r.

Zarząd Gminy.

(—) B. Nowak II. ławnik (pieczęć) (—) Strużek I. Ławnik

Niniejszy statut zatwierdza się na podstawie §-fu 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. w związku z §-em 23 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. oraz uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 14 października 1929 r.

Katowice, dnia 18 października 1929 r.

Wydział Powiatowy:

Prezes

(pieczęć) (—) Dr. Seidler.

L. Sm. 1015/1/29.

Za zgodność odpisu:

Mała-Dąbrówka, dnia 13 listopada 1929 r.

Zarząd gminy:

(—) Kosma.

STAROSTWO KATOWICE d. 20. XI. 1929 r.

L. G.—213/74.

OBWIESZCZENIE

Starostwo w Chrzanowie pismem z dnia 15 listopada 1929 r. zawiadamia, że w Bobrku stwierdzono u padłego wieprzka sporadyczny wypadek zarazy świń, w Rudzie stwierdzono u padłego wieprzka zarazę pomoru świń, w miejscowości Nowojowej Górze stwierdzono cholerę drobiu, oraz w gminie Filipowice zarazę pomoru świń uznano za wygasłą.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

(Dokończenie)

IV. Darowizna, której przedmiotem jest należna zbywcy cena sprzedaży.

Jeżeli właściciel nieruchomości (A) sprzedaje ą za oznaczoną sumę pieniężną osobie (B), która z osobą A jest połączona węzłem rodzinnym lub do rodzinnego zbliżonym i zarazem sprzedawca **zrzeka się** ceny sprzedaży w całości lub w części **bez odpłaty**, postanawiając, że kwotę, której się zrzeka, przekazuje bądź tylko kupującemu bądź osobom trzecim, to przyszły do skutku dwie grupy umów: 1) umowa sprzedaży, która podlega opłacie stemplowej w myśl rozdziału dziesiątego u. o. s. według całej ceny sprzedaży, oraz 2) umowy o darowiznę na rzecz kupującego i osób trzecich, którym część ceny sprzedarzy została przekazana. Grupa 2 podlega przepisom o opodatkowaniu darowizn.

Jeżeli sprzedawca, zrzekając się ceny sprzedaży lub jej części, zastrzega dla siebie **świadczenia wzajemne**, np. świadczenia perjodyczne na czas swego życia, a wartość tych świadczeń wzajemnych bądź równa się tej części ceny, którą sprzedawca przekazał kupującemu bądź ją przewyższa, to niema darowizny na rzecz kupującego; jeżeli wartość świadczeń na rzecz sprzedawcy przewyższa częś ceny, przekazaną kupującemu, to za podstawę wymiaru opłaty stemplowej w myśl rozdziału dziesiątego u. o. s. bierze się kwotę wynikającą z zesumowania: a) całej ceny sprzedaży i b) różnicy między wartością świadczeń, które sprzedawca sobie zastrzegł, a częścią ceny, przekazaną kupującemu (L. D. V. 11532/6/27).

217. (art. 72, 90 i 119). Pismo, zaopatrzone w nagłówek: „Wyciąg z konta" albo „Wyciąg z rachunka bieżącego" lub zaopatrzone po stronie lewej w nagłówek: „Winien", a po stronie prawej w nagłówek: „Ma" (lub w nagłówki analogiczne), a wymieniające bądź: 1) należność wystawcy pisma wobec odbiorcy za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi, bądź 2) należności odbiorcy pisma wobec wystawcy za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi, bądź 3) zarówno wystawcy wobec odbiorcy (ad 1) jakoteż wyżej określone należności odbiorcy wobec wystawcy (ad 2), jest pismem, przewidzianem w art. 72 względnie w art. 91 (ustępie drugim) u. o. s., t. j. stwierdzającem „wykonanie przez sprzedawcę umowy o sprzedaż rzeczy nieruchomej" względnie „wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała" i wymieniającem należność za rzecz sprzedaną, względnie za świadczone usługi. Pismo zatem, o którem mowa, podlega opłacie w wysokości 0,2% względnie 1%, przewidzianej w art. 72 i 90 (ustepie drugim) przyczem w przypadku, wymienionym wyżej pod 3), ma być uiszczona opłata zarówno od sumy należności, która służy wystawcy pisma wobec odbiorcy, jako też od sumy należności, która służy odbiorcy pisma wobec wystawcy.

Jeżeli pismo, o którem mowa: a) zostało wydane przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankowemi albo jeżeli zostało wydane przez przemysłowca lub kupca innemu przemysłowcowi lub kupcowi i zarazem b) bądź zostało ujęte w formę podaną wyżej pod 3), bądź — wymieniając tylko należności za sprzedane rzeczy ruchome lub za świadczone usługi, które służą wystawcy pisma albo tylko należności za sprzedane rzeczy ruchome lub za świadczone usługi, które służą odbiorcy pisma zarazem przeciwstawia tym należnościom należności drugiej strony wynikające nie ze sprzedaży rzeczy ruchomych, lub z umowy o świadczenie usług, ale z tytułów innego rodzaju (np. z tytułu wpłacenia pewnych kwot na poczet należności za sprzedane rzeczy ruchome), a zatem stwierdza saldo debetowe względnie kredytowe — to podlega (niezależnie od opłaty, przewidzianej w art. 72 względnie 90) nadto opłacie w wysokości 20 gr. od arkusza, przewidzianej w art. 119 u. o. s.

Pismo, o którem mowa, nie podlega jednak opłacie, przewidzianej w art. 72 względnie 90 (ustępie drugim), o ile należności, wymienione

w takiem piśmie, zostały już poprzednio stwierdzone pismem, wymienionem w art. 72 względnie 90 (ustępie drugim) u. o. s., i od tego pisma poprzedniego uiszczono opłatę w myśl art. 72, względnie 90; o tyle bowiem (w myśl ustępu czwartego art. 72) stosuje się art. 3. Pismo, o którem mowa, nie podlega też opłacie, przewidzianej w art. 72, względnie 90 (ustępie drugim), o ile od umowy sprzedaży względnie o świadczenie usług, o której wykonanie się rozchodzi, uiszczono już opłatę, przewidzianą w art. 66 lub 67 lub 90 (ustępie pierwszym); o tyle bowiem pismo, o którem mowa, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 73 punktu 2 u. o. s. (L. D. V. 7325/6/28).

218. (art. 142, punkt 1). Podanie, zawierające zawiadomienie o rozpoczęciu czynności względnie o zamianie siedziby mierniczego przysięgłego (§§ 26 i 27 rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 412) albo też o rozpoczęciu względnie przerwie praktyki u mierniczego przysięgłego (§ 36 powołanego rozporządzenia), jest wolne od opłaty stemplowej, ponieważ urząd wojewódzki, po otrzymaniu powyższego podania, poprzestaje na zapisaniu zgłoszenia do właściwego rejestru, nie zawiadamiając o tem interesowanego (L. D. V. 4138/6/29).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9. XI. 1929 r. Nr. 75, poz. 567).

Okólnik Nr. 209 z 27 września 1929 r. (OB. 456/3) w sprawie opłat stemplowych do ustnych podań.

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu do Spraw Mniejszości w Katowicach.

Pismem z dnia 5 marca 1928 r. Nr. OB. 456/1 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniło, że od ustnych wniosków, niestwierdzonych protokółem urzędowym (art. 140 ustawy o oplatach stemplowych Dz. U. R. P. Nr. 98, p. 570 z r. 1926) opłata stemplowa nie należy się.

Równocześnie Ministerstwo zaznaczyło, że o ile odnośne przepisy administracyjne nie stanowią czy dany wniosek ustny ma być zaprotokółowany, ustalenie postępowania pozostawione jest uznaniu władzy administracyjnej.

Wyjaśnienie powyższe przestało być aktualne z chwilą wejście w życie rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (D. U. R. P. Nr. 36, p. 341).

Stosując bowiem ścisłą wykładnię postanowień zawartych w art. art. 15 p. 1 i 19 p. 2 a) powołanego rozporządzenia, przyjąć należy, że obecnie podlegają protokółowaniu wszystkie ustnie zgłoszone prośby, odwołania, skargi, zażalenia itp. podania.

Do ustnego podania może być zatem zastosowane tylko takie uwolnienie od opłaty stemplowej, jakieby ewentualnie było zastosowane w myśl przepisów u. o. s., gdyby to podanie zostało wniesione na piśmie.

Powyższe zasady nie mają oczywiście zastosowania do wypadków, gdy chodzi z spostrzeżenie, otrzymane wiadomości i zarządzenia, które w myśl art. 21 wymienionego wyżej rozporządzenia, aczkolwiek mają znaczenie dla sprawy, nie stanowią jednak podstawy do sporządzenia protokółu i winny być utrwalane w formie adnotacyj w aktach. Adnotacje te rzecz oczywista, nie mogą być traktowane jako ustne podania i opłatom stemplowym nie podlegają.

W każdym razie Ministerstwo domagać się będzie od władz podległych zachowania właściwego umiaru przy ocenie, czy dane zgłoszenie się interesanta do urzędu jest równoznaczne z wniesieniem ustnego podania do protokółu, gdyż niniejsze nie powino stanowić podstawy do nowego obciążenia ludności opłatami stemplowemi, w porównaniu ze stanem poprzednim, co pozostawałoby w sprzeczności zarówno z postulatem bliższego kontaktu ludności z lokalnemi władzami administracyjnemi, jak i z wyraźną intencją rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem — zapewnienia ludności jaknajwiększych ulg przy załatwianiu spraw urzędowych.

Zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) w sprawie poruszonej wydać stosowne zarządzenie podwładnym urzędom.

(Przedruk z Dziennika Urzędow. Min. Spr. Wewn. Nr. 15 z dnia 15 października 1929 r.)

Wyszedł z druku Nr. 76 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ z dnia 15 listopada 1929 roku, zawierający treść następującą:

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 572 — Rolnictwa z dnia 4 września 1929 roku, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Poz. 573 — Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1929 roku o utworzeniu w Gdyni wydziału zamiejscowego sądu okręgowego w Starogardzie.

Poz. 574 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 listopada 1929 roku w sprawie

zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

Poz. 575—Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców, wydane co do §§ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 24, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 47, 52 i 53 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

oraz Nr. 77 z dnia 20 listopada 1929 r.

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 576 — Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o zaliczeniu miasta Jasła do IV klasy czynszowej.

Poz. 577 — Spraw Wojskowych z dnia 12 września 1929 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych marynarki wojennej.

Poz. 578 — Skarbu z dnia 31 października 1929 r. w sprawie wyjaśnień, uzupełniających taryfę celną.

Poz. 579—Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych o opłatach za czynności lekarzy i chemików, jako biegłych sądowych.

Poz. 580 — Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 10 listopada 1929 r. o należnościach świadków, biegłych i tłumaczów w sprawach karnych.

Obwieszczenie Ministra:

Poz. 581 — Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 1929 roku w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

Powiatowe Zakłady Wodociągowe „Rozalja" w Wielkiej-Dąbrówce, będące własnością powiatu Katowickiego, dostarczyły w miesiącu listopadzie 1929 r. 645 665 m^3 wody.

Z tej ilości przypada na powiat Katowice-Wieś 334 835 m^3

na miasto Katowice . . . . 294 141 „

na powiat Świętochłowice . . . . 16 689 „

OGŁOSZENIA.